

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การละเล่นที่เป็นนิรันดร์นี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทส่วนตัวอยู่ในการละเล่นนั้น นักแสดงสองคนไม่อาจมีบทบาทเหมือนกันได้ นี่คือ ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ
- คำถาม:** ในหนทางปกติ เหตุใดจึงให้ความสำคัญแก่น้ำจากแม่น้ำคงคามากมายเหลือเกิน เหตุใดผู้ทำปกติจึงรักน้ำจากแม่น้ำคงคามาก
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้ ลูกๆ ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจากน้ำแห่งความรู้ (น้ำทิพย์) ลูกรักความรู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นคงคาแห่งความรู้ เหตุนี้เองผู้ทำปกติจึงให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไวษณพใช้น้ำจากคงคาเสมออย่างรักก็ตาม การหลุดพ้นในชีวิตก็ไม่ได้รับผ่านน้ำ การหลุดพ้นในชีวิตได้รับผ่านความรู้ พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกๆ น้ำไม่ใช่วิธีที่จะชำระดวงวิญญาณ แต่ลูกต้องฉีกตัวของความรู้และโยคะที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นมี
- เพลง:** นันมาเมื่อโชคของฉันถูกปลุกให้ตื่น...

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่า นี่ คือ หนทางของความรู้ เพราะสิ่งนี้จึงได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือ ลูกได้รับโชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ ดังนั้นไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า พาพชลา (สถานที่ศึกษา) วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยก็ยังเป็นสิ่งเดียวกัน ในมหาวิทยาลัยลูกได้รับการศึกษาที่สูงกว่า ในขณะที่สถานที่อื่นๆ ลูกได้รับการศึกษามาตรฐาน สถานที่เหล่านั้นทุกแห่งคือ สถานที่ศึกษาเล่าเรียน ลูกเรียนในสถานศึกษา เพื่อที่จะหารายได้ ลูกๆ รู้ว่า นี่ คือ การศึกษาที่แฝงตัวของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณ คือ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน หากกฤษณะเป็นพระเจ้า โยคะสติปัญญาของลูกจะหันไปสู่ภาพของเขาและลูกจะลูกถึงไปหาสิ่งนั้น ลูกไม่อาจอยู่ได้โดยไม่มีภาพของเขา อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า เพราะมีความเข้าใจผิดๆ ผู้คนจึงจดจำกฤษณะเท่านั้น การจดจำระลึกถึงผู้ที่มีร่างกายนั้นแสนง่ายดาย การจดจำระลึกถึงทางจิตวิญญาณอาศัยความเพียรพยายาม บางคนถามว่า บาบา เราจะจดจำระลึกถึงได้อย่างไร เราควรจะจดจำใคร ภาพของกฤษณะนั้นอ่อนหวาน แต่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีตัวตน ท่านเองพูดว่า พ่อหนึ่งอยู่ในร่างแก่นี้และสอนราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้แก่ลูกๆ อีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำ บาบา ลูกจดจำชีพบาบาหรือไม่ ในพาราณสี พวกเขาพูดถึงชีวาที่กาสิ และพูดว่า ท่าน คือ วิศวนารด กังกา (เจ้าของโลกผู้ที่ได้นำคงคา) พวกเขาพูดว่า เจ้าของโลกได้นำคงคา นี่ไม่ใช่เรื่องของคงคาที่เป็นน้ำแต่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ได้นำคงคาแห่งความรู้มา ดังนั้นแน่นอนว่า ลูกคงคาแห่งความรู้ควรจดจำพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูกๆ โอ คงคาแห่งความรู้ หากลูกคิดว่าตนเองเป็นคงคาแห่งความรู้ จากนั้นให้จดจำมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ไม่คิดว่า ตนเองเป็นคงคาแห่งความรู้ก็ไม่ใช้ผู้ที่จะใช้ความรู้ได้ ลูกๆ รู้ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกแล้ว เวลานี้เราต้องไปให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ทุกคน บางคนรับเพียงหนึ่งหยดในขณะที่ผู้อื่นรับน้ำทิพย์เต็มโถ ไวษณพรักน้ำจากคงคา พวกเขาใช้น้ำจากคงคาอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามลูกรักความรู้นี้ เพราะลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตผ่านความรู้นี้ ชีพบาบาให้ความรู้นี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ พ่อของลูก เวลานี้ลูกยังรู้จักมรดกของตนเองด้วยเช่นกัน ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครเคยคาดคิดหรือแม้กระทั่งฝันว่า พวกเขาจะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพระเจ้าได้อย่างไร ลูกไม่อาจรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้โดยไม่มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุดหมายถึงผู้สร้างมนุษย์ ท่านจึงเป็นพ่อของสิ่งสร้าง ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่อาจมองเห็นท่านได้ด้วยตาเนื้อคู่นี้ ในหนทางปกติ ท่านถูกมองเห็นได้จากเทพนิมิต ที่นี้เช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกไม่ได้มีนิมิตของดวงวิญญาณ ลูกก็ยังมีศรัทธาว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง ร่างนั้นก็ไร้ประโยชน์ ทุกคนรู้ว่า ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งแล้วไปใช้อีกร่างหนึ่ง แต่ไม่มีใครรู้ว่า ดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณเป็นจุด เป็นสิ่งที่ละเอียดที่สุดและอาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก แท้จริงแล้วดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กและเป็นผู้ที่ทำทุกสิ่ง หากไม่มีดวงวิญญาณ อวัยวะทางกายก็จะไม่ทำงาน ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่งและเล่นบทบาทของตนเอง แต่ละคนมีบทบาทของตนเอง สองบทบาทไม่อาจเหมือนกันได้ นักแสดงไม่เหมือนกัน ในการละเล่นนี้ไม่มีใครเข้าใจว่า แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเอง ทุกดวงวิญญาณมีรูปแบบที่เหมือนกัน แต่พวกเขามีร่างกายแตกต่างกันไป การละเล่นอันเป็นนิรันดร์นี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้ที่มีสติปัญญากว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกควรแปลกใจว่า ดวงวิญญาณเป็นจุดอย่างไร และมีบทบาท 84 ชาติเกิดที่ไม่เสื่อม

สลายถูกบันทึกไว้ภายในอย่างไร และนั่นไม่เคยถูกทำลาย สิ่งนี้เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ดวงวิญญาณเองพูดว่า ฉันทิ้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง จากนั้นก็เล่นบทบาทของตนเอง ฉันอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูการละเล่นของนักแสดงทุกคนในโลกนี้ ฉันกำลังได้รับมรดกแห่งความสุขของตนเองจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถึง 21 ชาติเกิดอีกครั้งหนึ่ง ฉันได้ทำบัตติมาเป็นเวลาถึง 2,500 ปี (ครึ่งหนึ่งของวงจร) สำหรับสิ่งนี้ แน่อนว่า ผู้ที่ทำบัตติได้ ค้นหาพระเจ้า เวลานี้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ผู้ที่ทำบัตติและเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง ในละครนี้ ลูกคือ กลุ่มแรกที่จะเข้าไปสู่ ยุคทอง เพื่อเล่นบทบาทเทพ ในเวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน ฉัน ดวงวิญญาณ คือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา และเป็นของศาสนาบราห์มิน เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียน เพื่อเปลี่ยนจากศาสนาบราห์มินไปสู่ศาสนาเทพ ดวงวิญญาณ ได้รับความรู้แล้ว การหลุดพ้นในชีวิตเกิดขึ้นเพราะความรู้ เมื่อการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนจะได้รับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้น คือ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน มนุษย์ไม่ใช่กูรู ลูกต้องอยู่อย่างเป็นดวงวิญญาณเสมอ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อบางคนมีลูก ลูกต้องเข้าใจว่า พวกเขามีลูกเพราะบุญชักรกรรม หากเด็กคนนั้นตาย เขาทิ้งร่างนั้นและไปใช้อีกร่างหนึ่ง เขาเพียงแค่จบสิ้นบุญชักรกรรมนั้นเท่านั้นเอง ไม่จำเป็นต้องร้องไห้คร่ำครวญกับสิ่งนั้น เพียงแต่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูการละเล่น ลูกๆ รู้ว่า ลูกใช้ 84 ชาติเกิด ในยุคทองลูกเคยเป็นเทพ ตอนแรกลูกไม่รู้สิ่งใด บราห์มามีกูรูจำนวนมาก แต่เขาก็ไม่รู้อะไรเช่นกัน เขาเคยเชื่อว่ามี 8.4 ล้านชาติเกิด ลูกจะไม่พูดเช่นนี้อีกต่อไป พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและประทานการหลุดพ้นในชีวิต ให้แก่ลูกๆ แน่อนว่าผู้ทำบัตติของทุกศาสนาจดจำพระเจ้าในบางรูปแบบ พวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” แต่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาเข้าใจเพียงแค่ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด แต่เราจะไปที่นั่นได้อย่างไร เราไปที่นั่นไม่ได้ แม้แต่เทพของยุคทองก็ไม่อาจไปที่นั่นได้ พวกเขาต้องใช้ 84 ชาติเกิด ที่นั่นพวกเขามีความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงไม่คิดที่จะไปไหน แม้แต่พ่อพวกเขาก็ยังไม่จดจำ มีคำกล่าว ว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ พ่ออธิบายว่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอที่นั่น พวกเขาได้ให้เวลากับวงจรเป็นระยะเวลาหลายแสนปี นั่นจึงเป็นความผิดพลาด มีความสับสนมากมายในหนทางบัตติ การเร่ร่อนจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง การสวดมนต์ การทำทปาเซีย การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ทั้งหมดนี้ คือ หนทางบัตติ หนทางบัตติดำเนินมาถึงครึ่งวงจร การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อพูดว่า ละครควบคุมลูกทุกคน แม้ว่าพ่อเป็นผู้สร้าง ผู้กำกับและ คารันการารวันฮา แต่พ่อเองก็ยังคงถูกผูกไว้ในละคร พ่อไม่อาจเข้าไปในร่างของใคร ได้นอกจากร่างของผู้อื่นและในเวลานี้ บางคนถามว่า ท่านจะเข้าไปในร่างของดาต้าอยู่เสมอและทำให้เขาเป็นบราห์มาไซ์ไหม ใช่แล้ว ชาติเกิดแรกของพวกเขาคือชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ พวกเขา คือ ผู้ที่ถูกทำให้เป็นอติเทพและอติเทวี ในเวลาต่อมา พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ของชีวาในวัดดิวาตา ที่นั่นมีอติเทพอติเทวีและลูกๆ อยู่ด้วยกัน ทุกคนนั่งอยู่ใน ทาปาเซีย เหนือขึ้นไปนั่นเป็นสวรรค์ อนุสรณ์ที่สมบูรณ์อยู่ที่นั่น ขณะนั่งอยู่ที่นั่น ลูกกำลังก่อตั้งต้นไม้มเทพ ภาพลักษณ์เหล่านั้นไร้ชีวิต ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในรูปแบบที่มีชีวิต ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสอนผู้อื่นก็จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลักษมีและนารายณ์ทำความเพียรพยายามไต่เล้า ลูกเองกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อกลับมาเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นเหล่าเทพจึงต้องเคยทำความเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านี้ มนุษย์อยู่ในดินแดนของความตายและเหล่าเทพอยู่ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ จากนั้นได้กลายเป็นดินแดนของความตาย เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันและนี่ก็เป็นกุ่มภเมลา นี่คือ เมลา ที่แท้จริงของกุ่มภ นั่นคือ เมื่อดวงวิญญาณพบกับดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาได้พบกันหลายครั้งแล้วและยังจะพบกันอีกหลายครั้ง บางคนทำความเพียรพยายามและรับสิทธิ์ในมรดกเต็มๆ ของตนเอง บางคนก็จากไป (ตัวอย่างของแมลงเม่า) หลายคนมาที่นี้ ลูกๆ มีศรัทธาว่า นี่คือ บัพดาดาของลูก ลูกคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี บราห์มาเองก็เป็นลูกของชีวา ลูกๆ ถูกนำมาเลี้ยงดู ทุกคนคือ ลูกของพ่อ แต่ผู้ที่เรียกตนเองว่า บีเค คือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีนั่นเป็นของสกุลชีวา ชีพบาบา คือ ปู่ ท่านมีลูกที่เป็นหลักคนเดียวและลูกคนอื่นๆ ก็ถูกสร้างขึ้นมาจากลูกคนนั้น ลูกรู้ว่า ลูกจำนวนมากมายคือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา และจะเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ ชีพบาบา คือ ผู้ที่กำลังสอนลูก แม้แต่ดวงวิญญาณของบราห์มาก็ยังจดจำพ่อ ลูกเองต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำวงจรโลก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก เวลานี้ลูกกำลังเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกจดจำสิ่งเหล่านี้ต่างลำดับกันไป มีการจดจำกันว่า จงจดจำพระเจ้าและบรรลุดีการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีความทุกข์ที่นั่น นี่คือ โลกเก่า ร่างนี้คือ รองเท้าเก่า ลูกต้องปะทุมันซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาให้ตัวอย่างของกู ลูอคราบาเอาหนึ่งเก่าทิ้งแล้วได้หนึ่งใหม่ที่มีประกายสดใส ดังนั้นหนึ่งเก่าของ 84 ชาติเกิดนี้ได้เสื่อมโทรมลงแล้วอย่างสิ้นเชิงและยังหาไม่พบสถาน เวลานี้พ่อได้มาแล้วและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ทั้งตัวลูกเองและร่างกายนี้จะกลับมาสาโทปะธานได้อย่างไร ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ สิ่งเจือปนในลูกดวงวิญญาณจะถูกเผาทั้งด้วยไฟของการจดจำระลึกถึงแล้วลูกจะกลับมาสาโทปะธาน จากนั้นลูกดวงวิญญาณจะทิ้ง

ร่างเก่านี้และไปใช้ร่างอื่น ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง ในหนทางปกติ พวกเขาจดจำพระเจ้าอยู่เรื่อยๆ พวกเขาพราวดชื่อของพระเจ้าและบูชาท่าน พวกเขาอบน้ำให้ท่าน ฯลฯ ที่นี่ ลูกไม่ต้องอบน้ำให้ชีพบาบา ท่านปราศจากร่าง ลูกเคยเห็นใครตกแต่งและสวมใส่เสื้อผ้าให้กับชีวาในวัดของท่านบ้างไหม พวกเขาตกแต่งกฤษณะ ลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ อย่างมากมาย พวกเขาจะตกแต่งผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า เหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาพ่อชีวาที่ไม่มีตัวตนเล่า แนนอนว่าพ่อต้องเคยทำบางสิ่งเมื่อท่านมา เหตุนี้เองลูกจึงกราบไหว้บูชาพ่อ ลูกฯ ดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อเองก็ไม่มีตัวตน ลูกใช้ชาติเกิดขณะที่พ่อไม่ได้ใช้ชาติเกิด พ่อมาและให้มรดกสวรรค์แก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ขึ้นยาสีที่ทั้งบ้านและครอบครัวของตนเอง แต่ลูกไม่ต้องทำสิ่งใด เพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจดจำพ่อ เท่านั้นเอง! ด้วยการจดจำระลึกถึงที่จะทำให้ลูกดวงวิญญาณกลับมาสะอาดและบริสุทธิ์ เจ้าแห่งความสูงส่งคือ ผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองคำจากที่เคยเป็นเหล็ก ลูกฯ เท่านั้นที่หารายได้ที่แท้จริง ลูกอาจจะหารายได้จอมปลอมนั้นอย่างต่อเนื่องแต่ให้ทำสิ่งนี้ไปพร้อมๆ กันด้วย ลูกต้องไม่ทำบาป มีเพียงศัลยแพทย์ผู้เดียวนี้ บัญชีกรรมโรคภัยของแต่ละคนนั้นเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละคน หากลูกคนใดถามพ่อ ท่านก็จะบอกลูกอย่างรวดเร็วถึงสิ่งที่จะต้องทำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะพาลูกไปสู่สภาพเหนือบ่วงกรรมได้ เหล่านี้เป็นคำแนะนำของศัลยแพทย์อันเป็นนิรันดร์ไม่ว่าลูกแต่ละคนมีบ่วงพันธะใดก็ตาม ลูกมาถามบาบาได้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกสาวพูดความรู้นี้ให้แก่สามิพังและพาพวกเขามาด้วยกัน เธออธิบายแก่เขาว่า คุณไปสวรรค์ไม่ได้หากไม่กลับมาบริสุทธิ์ แนนอนว่าทุกคนต้องตาย นี่ก็ยังคงเป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจด้วย นี่คือ ตอนจบของดินแดนแห่งความตาย เวลานี้คือการบรรจบกัน ดินแดนแห่งความเป็นอมตะกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เวลานี้เราเป็นของพ่อ นั่นคือ เราได้กลายเป็นบราห์มินและจะกลายเป็นเทพ จากนั้นก็เป็นนักรบ พ่อค้าและศุภร มนตรานี้ดีมาก แม้กระนั้นลูกก็ยังลืมสิ่งนี้ หากลูกไม่อยู่ในโยคะ ภาระบาปของ 63 ชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะจะถูกเผาได้อย่างไรเล่า บาปของลูกจะไม่ถูกชำระด้วยน้ำจากคงคา ดวงวิญญาณสะสมบาป มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นลูกฯ ดวงวิญญาณจึงต้องได้รับการฉีดยา เพราะสิ่งนั้นจะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มียานี้ ฉะนั้นผู้อื่นไม่มียานี้ ฉะนั้นเองทุกคนจึงเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โปรดมาและฉีดยาของความรู้แก่พวกเรา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ เพื่อที่เราจะได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเถิด ลูกฯ ต้องไปสู่การจาริกแสวงบุญนี้ ขณะที่เคลื่อนไหวไปมา ให้คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงนี้เสมอ จดจำพ่อและบ้านแล้วลูกจะสะสมรายได้เรื่อยๆ อีกะ

ถึงลูกฯ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกฯ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูบทบาทของนักแสดงทุกคน เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของลูก 21 ชาติเกิดจากพ่อ จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่
2. เพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองคำบริสุทธิ์ (สะอาดและบริสุทธิ์) จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจดจำพ่อ หารายได้ที่แท้จริง

พร: ขอให้ลูกไม่หวั่นไหวสั่นคลอนและหลอมความผันผวนทั้งหมดเอาไว้ด้วยการมีสำนึกรู้ของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ เหมือนกับที่อาชีพร่างกายของลูกปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน เช่นเดียวกันนี้อาชีพของชีวิตบราห์มินก็ควรปรากฏให้เห็นเด่นชัด และให้มีความซาบซึ้งของสิ่งนี้ในทุกการกระทำของลูก ความผันผวนทั้งหมดจะถูกหลอมไว้ แล้วลูกจะอยู่อย่างไม่หวั่นไหวสั่นคลอนตลอดเวลา ขอให้สำนึกรู้ของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง และจะไม่มี ความอ่อนแอใดเป็นเหตุให้เกิดความผันผวนชนิดใดขึ้นมาได้เลย เพราะว่าลูกใช้ทุกพลังได้ในเวลาที่ถูกต้อง ดวงวิญญาณเช่นนั้นยังมีพลังการควบคุมอีกด้วย เหตุนี้เอง ความคิดและการกระทำของเขาจึงเหมือนกัน

คติพจน์: แทนที่จะหวาดกลัวในสถานการณ์ที่คับขัน จงเรียนรู้บทเรียนจากสถานการณ์เหล่านั้นและทำให้ตนเองเข้มแข็ง